

ת"פ 34118/08/14 - מדינת ישראל נגד גלעד אחרק

בית משפט השלום בפתח תקווה

16 יולי 2015

ת"פ 34118-08-14 מדינת ישראל נ' אחרק
ת"פ 53624-03-15 מדינת ישראל נ' אחרק
34139-08-14

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשם
גלעד אחרק

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד שחר יערי ועו"ד עמוס כהן

הנאשם וב"כ - עוה"ד פאדי חמדן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור חוות דעת שהתקבלו מוסכם כי הנאשם סובל ממחלת נפש, כי אינו כשיר לעמוד לדין כיום וכי לא היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו בשני כתבי האישום שבכותרת. בנסיבות אלה מתעוררת פעם נוספת המחלוקת בנוגע לשאלה האם במצב של אי כשירות כפולה יש מקום להפסיק את ההליכים לפי סעיף 170 לחסד"פ או להורות על זיכוי, וזאת לנוכח התפתחות ההלכה בעניין רע"פ 2675/13 מ"י נ' וחנן, שם נקבע כי יש לזכות את הנאשם הנהנה מהגנת אי שפיות הדעת ולא להורות כפי שהיה נהוג בעבר, כי אינו בר עונשין.

נזדמן לי לדון בטענות אלה מספר פעמים ובהחלטות מנומקות מצאתי כי במקרה מעין זה, יש מקום להורות על הפסקת ההליכים ולא על זיכוי. אני מפנה למשל להחלטות במסגרת ת.פ. 36253-02-15 בעניין צ'קול ות.פ. 38943-06-15 בעניין שטבון. בנסיבות אלה לא אפרט פעם נוספת בהרחבה את הנימוקים, אך אני מוצא לנכון להזכיר כי לאחרונה ניתנה החלטה במסגרת הדיון הנוסף בעניין וחנן - דנ"פ 1237/15. במסגרת הליך זה נדחתה הבקשה לקיום דיון נוסף, ודומה כי לא ניתן עוד לחלוק על תקפותה של הילכת וחנן. לצד דברים אלה ציינה כב' הנשיאה נאור בפיסקה 19 בחלקה האחרון בפסק הדין בעניין וחנן לא כיוון ביהמ"ש לקבוע כל חידוש מלבד בסוגיה הספציפית של אופן סיווג הנאשם, חוסה תחת הסייג של סעיף 34 ח' לחוק העונשין. עוד ציינה הנשיאה כי בהתאם לפסק הדין בעניין וחנן לא חל כל שינוי במצב הקיים בנוגע להוראות סעיף 170 לחסד"פ ויש להמשיך ולהקפיד על מילוי הוראות אלה הן בהיבטים

המהותיים והן בהיבטים של סדרי הדין. משמעות הדבר כי לא חל כל שינוי בכל הנוגע לסדרי הדין, לרבות אלה שנקבעו בעניין פלוני ובעניינים אחרים עובר להילת וחנן ובמצב של אי כשירות דיונית יש להורות על הפסקת הליכים. אציין כי שאלה זו אף תלויה ועומדת בפני ביהמ"ש המחוזי מרכז ועם מתן ההחלטה יושב הסדר אל כנו.

מכל מקום, אני מורה על הפסקת ההליכים נגד הנאשם בהתאם להוראת סעיף 170 לחסד"פ.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ה, 16/07/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעקבות תיקון מס' 8 לחוק טיפול בחולי נפש שנכנס לתוקף בחודש שעבר, לצורך מתן צו אשפוז או טיפול מרפאתי במקרה של הפסקת הליכים, יש צורך בקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. נושא זה אינו שנוי במחלוקת. כמו כן, קיימת הסכמה למתן צו לטיפול מרפאתי כפוי. המחלוקת נוגעת אך לשאלה בדבר תקופת הטיפול המרבית, כאשר הסנגור טוען כי אין להשוות בין תקופת הטיפול המרבית לתקופת המאסר המרבית הקבועה לצד העבירה החמורה ביותר בכתבי האישום, אלא להקביל את תקופת הטיפול המרבית לענישה הצפויה לנאשם.

בעקבות כניסת התיקון לתוקף ניתנה לי ההזדמנות לדון בטענות אלה באריכות ובעקבות זאת ניתנה על ידי החלטה מפורטת ועקרונית בסוגיה, במסגרתה מצאתי כי על אף הנוסח של הוראות החוק אשר אינו חד משמעי, מחויב ביהמ"ש לקבוע כי התקופה המרבית של הטיפול או האשפוז תהא זהה לתקופת המאסר המרבית. אני מפנה בהקשר זה לנימוקים המפורטים שניתנו על ידי במסגרת ת.פ. 38943-06-15 מ"י נ' שטבון (30.6.15). לא אחזור על האמור שם, אך לא מצאתי כי יש בטיעונים שנשמעו כדי לשנות מעמדתי זו.

לפיכך ומאחר שלצד העבירות הנקובות בכתבי האישום נקבע עונש מאסר שלא יעלה על 3 שנים, הרי שאני מורה על מתן צו לטיפול מרפאתי כפוי לפרק זמן שלא יעלה על 3 שנים מהיום.

העתק יועבר לפסיכיאטרית המחוזית.

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז
תשע"ה, 16/07/2015 במעמד
הנוכחים.
חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלד על ידי דורית סבג